

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/9/2013
Identifikačné číslo spisu:	6012200513
Dátum vydania rozhodnutia:	15.01.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6012200513.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľa G. I., nar. XX. R. XXXX, bytom G., proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X . zo 6. marca 2012 o zamietnutí žiadosti o priznanie invalidného dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd/108/2012-55 zo dňa 7. marca 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd/108/2012-55 zo dňa 7. marca 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom s poukazom na ustanovenia § 250l ods. 2 v spojení s § 250j ods. 1 a § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo 6. marca 2012 , ktorým podľa § 70 ods. 1 a § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s odôvodnením, že posudkovým lekárom sociálneho poistenia nebol pri konštatovanej 25%-nej miere jeho zníženej pracovnej schopnosti v porovnaní so zdravou fyzickou osobou uznaný za invalidného.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že po oboznámení sa so zdravotnou dokumentáciou navrhovateľa a lekáorskými správami posudkových lekárov pobočky i ústredia Sociálnej poisťovne dospel k presvedčeniu, že záver o poklese pracovnej schopnosti navrhovateľa prijali posudkoví lekári na podklade potrebných odborných nálezov, ktoré zobrali do úvahy komplexne a bez rozporov. Krajský súd nezistil žiadnu takú skutočnosť, ktorá by závery posudkových lekárov spochybnila, preto si ich osvojil a pri posudzovaní vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia z nich vychádzal. Konštatoval, že správny orgán správne vychádzal z posudkov posudkových lekárov sociálnej poisťovne, ktorí sú kompetentným subjektom na posudzovanie zdravotného stavu poistencov pre účely ich prípadnej invalidizácie. Pri preukázaných zdravotných ťažkostiach navrhovateľa bola posudkovým

lekárom sociálneho poistenia konštatovaná 25%-ná miera jeho zníženej pracovnej schopnosti, to znamená, že nebol uznaný za invalidného, preto odporkyňa rozhodla v súlade so zákonom, keď zamietla žiadosť navrhovateľa o priznanie invalidného dôchodku, pretože bez vzniku invalidity mu nárok na invalidný dôchodok nevznikol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s ustanovením § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľovi ich náhradu nepriznal, pretože v konaní nebol úspešný.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie, v ktorom popísal priebeh posudzovania jeho zdravotného stavu pre účely invalidného dôchodku. Namietal, že posudkový lekár odporkyne vzal do úvahy len choroby podporného a pohybového aparátu, ale nevzal do úvahy infekčné ochorenie Lymeskú boreliózu, ktoré je percentuálne ohodnotené vyššie. Na pojednávaní pred krajským súdom predložil všetky nové lekárske správy, ktoré boli predložené posudkovému lekárovi ústredia za účelom ich dodatočného posudkového vyhodnotenia. Následne krajský súd rozhodnutie odporkyne potvrdil a v rozhodnutí uviedol, že Lymeskú boreliózu nepovažoval za posudkovo významnú, pretože bola preliečená. Dňa 11.03.2013 mu pri kontrole na infekčnom oddelení bolo oznámené, že má zvýšené hodnoty a antibiotiká mu už nepomôžu, preto namietal záver, že bol preliečený. Jeho zdravotný stav sa nezlepšil, ale zhoršil, preto žiada, aby bol rozsudok krajského súdu zrušený a bol mu priznaný invalidný dôchodok.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že dôvody odvolania nepovažuje za opodstatnené. Navrhovateľ v odvolacom konaní neuviedol žiadne také nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia a ktoré by spochybnili alebo vyvrátili prijatý záver. Skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľa boli dostatočne ozrejmené príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Navrhovateľ v konaní nepreukázal zhoršenie zdravotného stavu, ktoré by odôvodňovalo určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Navrhla preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p., napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo preskúmal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Podľa § 71 ods. 3 prvej vety zákona o sociálnom poistení, pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby.

Podľa § 71 ods. 6 zákona o sociálnom poistení, miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (§ 71 ods. 8 zákona o sociálnom poistení).

Predmetom súdneho konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o priznanie invalidného dôchodku.

Z dávkového spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľ dňa 14. februára 2012 požiadal o invalidný dôchodok. Jeho žiadosť bola rozhodnutím odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo 6. marca 2012

zamietnutá s odôvodnením, že nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., pretože podľa záverov posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočky Rimavská Sobota zo dňa 14.02.2012 nemal pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (v posudku bola ustálená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 25%).

Na základe opravného prostriedku navrhovateľa bol jeho zdravotný stav opätovne posúdený posudkovou lekárkou sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne ústredie, vysunuté pracovisko v Banskej Bystrici MUDr. Y. Z. dňa 31. mája 2012, ktorá po zhodnotení obsahu opravného prostriedku nezistila dôvody na zmenu posudku; mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť opakovane určila na 25% za rozhodujúce zdravotné postihnutie podľa kapitoly XV/ E / pol. 3 písm. b (Choroby podporného a pohybového aparátu) s tým, že pridružené zdravotné ťažkosti sú preliečené a zhodnotené príslušnými odbornými lekármi na úrovni, ktorá neodôvodňuje percentuálne zvýšenie. V posudku výslovne uviedla, že „Lymfská borelióza, zistená v roku 2011, je v liečbe od novembra 2011 a z posudkového hľadiska v súčasnosti nespĺňa kritériá dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu“. Na žiadosť krajského súdu o doplnenie posudku menovaná lekárka opakovane posúdila zdravotný stav navrhovateľa a v lekárskej správe zo dňa 31. januára 2013 uviedla, že napriek množstvu lekárskeho nálezu z lekárskeho vyšetrenia od ostatného posúdenia zdravotného stavu dňa 31.05.2012 nie je preukázané závažnejšie somatické postihnutie, ktoré by odôvodňovalo zmenu predchádzajúceho posúdenia a miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť zostáva v rozsahu 25 %.

Pretože súd nemôže sám posudzovať odborné otázky medicínskeho charakteru, ktoré sú podkladom pre stanovenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pre účely invalidity, musí rovnako ako odporkyňa vychádzať z lekárskeho posudku, kde posudzuje presvedčivosť ich záverov s prihliadnutím na všetky okolnosti, najmä aj s prihliadnutím na námietky žiadateľa o invalidný dôchodok. O objektívnosti, odbornej úrovni a úplnosti záverov posudkov posudkových orgánov, ktoré boli v zásade zhodné, odvolací súd nemal dôvod pochybovať. Pokiaľ navrhovateľ pripojil k odvolaniu novú lekársku správu z infekčnej ambulancie zo dňa 20.03.2013 v súvislosti s Lymfskou boreliózou, odvolací súd poukazuje na cit. ustanovenie § 71 ods. 6 zákona, z ktorého vyplýva, že ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, možno ju zvýšiť najviac o 10 %, čo by v prípade navrhovateľa znamenalo, že aj pri zohľadnení tohto ochorenia by miera poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nepresiahla 35%, čo nepostačuje pre vznik nároku na invalidný dôchodok.

Z vyššie uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za zákonné a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Ak by však v budúcnosti došlo k zmene zdravotného stavu navrhovateľa a k jeho zhoršeniu, môže navrhovateľ opätovne požiadať o priznanie invalidného dôchodku a o nové preskúmanie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni náhrada trov nepatrí zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.